

Fler profetior om Messias i GT som uppfylls genom Jesus i NT

I 5 Mos 18:15–19 säger Gud åt Mose att han ska låta en profet träda fram. Folket uppmanas lyssna till honom. Först såg man uppfyllelsen av profetian i alla de profeter som Gud gav Israel. Senare började man tolka Profeten som Messias (Joh 6:14, 7:40). Petrus hänvisar till detta uttryck när han predikade om Jesus (Apg 3:22) och detsamma gör Stefanos i sitt tal innan han stenas (Apg 7:37).

Johannes döparen var den sista profeten som uppträdde innan Jesus kom. Han skulle bereda människorna på att ta emot Jesus (Matt 3:1–3). Det var om Johannes som Jesaja profeterade (Jes 40:3–5) när han sade att en röst ropar i öknen med uppmaningen att röja väg för Herren (Messias).

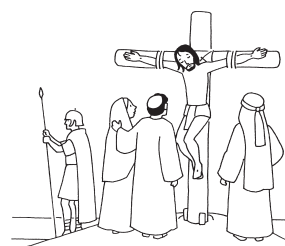

Många av profetiorna om Messias handlar om en kung och ett kungadöme. Guds kungadöme skulle vara rättfärdigt (Jer 23:5). Det skulle vara ett universellt och fredligt rike (Sak 9:10). Mycket av detta kan vi se i de egenskaper och namn som tillskrivs barnet som omtalas i Jes 9:6. Av Joh 12:34 framgår att judarna på Jesu tid hade lärt sig att Jes 9:6–7 handlade om Messias.

Jeremia profeterar (Jer 33:14–16) om att Gud säger att han ska låta ett skott växa upp ur Davids stam. Denna person ska skapa rätt och rättfärdighet i landet. I julevangeliet (Luk 2:4) läser vi att Josef for för att skattskiva sig till Davids stad som heter Betlehem. Han var nämligen av Davids släkt. När Jesus hade blivit vuxen och börjat sin verksamhet fanns det många olika uppfattningar om honom. Eftersom han växt upp i Nasaret var det några som betvivlade att han var Messias, för Messias skulle ju komma från Betlehem och vara av Davids ätt (Joh 7:42). Men också det att Jesus bodde i Nasaret och kallades nasaré har sina förutsägelser (Matt 2:23).

Om Jes 9:2–7 handlar om julen så handlar Jes 53:1–12 om påsken. Jesus säger själv att orden i Jes 53:12 om att han ska räknas till de laglösa ska gå i uppfyllelse i honom (Luk 22:37). Efter sin uppståndelse påminner Jesus lärjungarna om att skriften (Jes 53) säger att Messias skall lida mycket (Luk 24:46–47). Johannes skriver (Joh 12:37–38) att precis som profeten Jesaja sade (Jes 53:1) skulle människorna inte tro på Jesus. Paulus skriver (1 Kor 15:3–4) att Jesus dog för våra synder, blev begravd och uppstod på tredje dagen, allt enligt skrifterna (profetiorna i Jes 53). Petrus (1 Pet 2:21–25) kopplar också ihop det som hände med Jesus med det som förutsägs i Jes 53. I 1 Pet 2:22 citerar han direkt Jes 53:9 om att Jesus inte hade gjort något ont.

Också i Psaltaren finns det profetior om Messias. När Jesus hängde på korset (Matt 27:46) citerade han Ps 22:2 där det står "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" David hade här förutsagt att Jesus skulle vara helt övergiven av Gud. Där han hängde på korset blev Jesus törstig. Han vägrade dricka ättikan som han fick (Joh 19:28, Matt 27:34) vilket kan jämföras med Ps 22:16 och 69:22.

I sin predikan på den första pingstdagen (Apg 2:14–40) utgår Petrus bland annat från Ps 16:8–11. Petrus slår fast (Apg 2:29–32) att det inte är om sig själv som David talar utan att han förutsade Messias (Jesus) uppståndelse. Ps 110 handlar också enligt Petrus (Apg 2:34–36) om Messias, Jesus, som efter sin uppståndelse och himmelsfärd ska sitta och härska på Guds högra sida. Också i Apg 10:43 framgår det att Petrus är övertygad om att Jesus är den Messias som profeterna talade om.

Jesus själv sade att han var den som profeterna talat om

I Dan 7:13–14 finns en syn om att "en som liknade en människa/människoson kom med himmelens skyar" och närmade sig "den uråldrige/den Gamle". Åt denna som liknade en människa/människoson gavs makt, ära och herravälde/rike och hans välde är evigt. Flera gånger tillämpar Jesus denna profetsyn på sig själv (Mark 8:31, 14:62). Namnet "Människosonen" används i NT 70–80 gånger om Jesus, ofta av honom själv.